

DEBUNNE, August (Menen 15 november 1872 – Menen 9 januari 1963).

Was een pionier van het socialisme in Zuid-West-Vlaanderen, waar hij met de steun van zijn geestelijke vader **Edward Anseele**, een socialistisch netwerk naar Gents model, gesteund op de talrijke grensarbeiders uitbouwde. Debunne was volksvertegenwoordiger (1906-1948) en burgemeester van Menen (1921-1938).

Als autodidact en hyperpragmaticus waren theoretische discussies niet aan hem besteed. Als jong parlementair wees Debunne sporadisch op de sociale dimensie van taalongelijkheid, maar hij liet er nooit enige twijfel over bestaan dat het hier om een tweederangs probleem ging: hoofdzaak was dat de Vlaamse arbeiders “Vlaamsch eten” hadden. Hij gaf dan ook **Frans van Cauwelaert** een veeg uit de pan toen hij de tragische dood van **Herman van den Reeck** uitvoerig besprak: de flaminganten muntten niet uit in verontwaardiging naar aanleiding van de dodelijke slachtoffers op de Algemeen Stemrecht-betogingen te Borgerhout (1893) of te Leuven (1902).

Na de Eerste Wereldoorlog nam hij voor de eerste, en laatste keer een afgelijnd standpunt in ten opzichte van de V.B. Hij was voorstander van een Nederlandstalige universiteit te Gent, zij het naast de bestaande Franstalige. De rechten van de **Franstaligen in Vlaanderen** moesten gerespecteerd worden ter wille van de eenheid van het land. Hij ondertekende dan ook het **Compromis des Belges**, dat de feitelijke **tweetaligheid** van Vlaanderen handhaafde. De V.B. stond voor de rest van zijn leven nooit meer op zijn politieke agenda.

LITERATUUR: M. de Rijcke, *August Debunne en de werkersbeweging in het arrondissement Kortrijk*, 1931; – S. Scholl, *De geschiedenis van de arbeidersbeweging in West-Vlaanderen (1875-1914)*, 1953; – H. Defoort, *Meneer Slunse. Het socialisme van August de Bunne*, 1998.

HENDRIK DEFOORT